

संस्कृत
स.सं.प.

3837 कथा

उपांग कथा

१९०१ फ. २

(1)

उपांगलः श्रीगणेशाय नमः ॥ अथोपांगललिताप्रारंभः ॥ अथकथाप्रारंभः ॥ सूत उवाच ॥ पुराकेलासशिवरेमहर्षिगणसेविते ॥
 १ षडानेनं सुरवासीनं इदं सूचुर्महर्षयः ॥ १ ॥ ऋषय उचुः ॥ महासेनमहादेवनंदनानंदविक्रम ॥ आख्यानां निमुपुण्यानिष्क
 नादेव २ तानित्वत्प्रसादतः ॥ २ ॥ कथास्त्वद्वचं प्रसूताभूत् ॥ परिभूतयः ॥ नत्क्षिमधिगुह्यमः पायं पायं सुधानिध ॥ ३ ॥ शुश्रूषवो व
 यं देव्या ब्रतं तत्कथयस्वनः ॥ मनोमिलितार्थानां सिद्धिर्यसि कृतमेव ॥ ४ ॥ स्कंद उवाच ॥ साधुष्टं महादेव्या महात्म्यं मुनिपुं
 गवाः ॥ वच्मि सर्वविधानेन तच्छुण्ध्वं जगद्विभं ॥ ५ ॥ भृगुसेवे किल पुराविप्रो भूङ्क्षौ तमाभिधः ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणशोधनी
 च बुद्धबांधवः ॥ ६ ॥ अनपत्यस्य तस्याथ जज्ञाते जज्ञाते जज्ञाते ॥ श्रीपतिर्गोपतिश्चैव नामनी विदधेतयोः ॥ ७ ॥ अचिरेणै
 व कालेन संपंचत्वमगाद्विजः ॥ तौ तु बालौ धनं बंधून् हि दत्त्वा साधु चारिणी ॥ ८ ॥ सती विवेशादहनं स्वर्गावुपतिना सह ॥ अयते
 बांधवाः सर्वे हाकष्टमिति चुक्रुवाः ॥ ९ ॥ निंदंतो दुःस्विताश्च कुस्तक्रियां पारलौकिकीं ॥ अथ तस्य सपत्नी द्वाता च सर्वे धनं ॥
 आक्रौशं तौ बद्धनो हेर्जमानी यदुर्मनाः ॥ नास्ति च क्रेधनं सर्वताभ्यां किंचिन्नवेददौ ॥ ततो मौ जी धरौ बालौ बंधुभिः कथितं वसु ॥
 यथा चतुः पितृव्यं देहि नो द्रविणं हितं ॥ १० ॥ सतायुचे गतं द्रव्यं युतां केनै प्रतारितौ ॥ नास्ति च क्रेधनं सर्वनाथाभ्यां किंचिन्न विंदतः ॥ १२

कथा

सैन

(2)

उपां.

२

वे क उ वा च ॥ उपां ग ल लि ता दे व्या व्र तं दे व षि पू जि तं ॥ सर्व काम करं नृ णां अ स्मा भिः स मु पा
स ते ॥ वि धा का मे न क र्त्त व्यं त थै व ध न का म्य या ॥ कृ ता थि ना प्र क र्त्त व्यं व्र त मे त द नु त्त मं
॥ वि धा का मो च तौ बालौ व्र त मा च र तु मु दा ॥ श क्ति तो गु र्वे नु ज्ञा तो य थ्या श क्ति य थ्या वि
धिः ॥ प्र त्त प्र सा दा त्स क लं वे द शा स्त्र म वा प त्त ॥ अ न्य स्मि द्वा य ने भ क्ता वि वा हा र्यं प्र च क्त
तुः ॥ श्री प ति गो प ति श्चै व व्र त मे त त्त पो ध नः ॥ अ चि रे णै व का ले न सा सि मो धे त यो गु
रुः ॥ स्वां वि वा हो चि तां क न्या ना म्नी गु ण व त्ता वे ति ॥ वि नी ता य श्रु त व त्तै य मे श्री प त ये महा
॥ वि चार्य बां ध वैः सा कं द दो षु ण्य र्क्ष वा से रं ॥ पा हि ब र्हं ब क्तु मु दा प्र दा तु हि त व त्स लः ॥ वि
वे को पि मु हं ल भे सा नु रा गो वि लो क्य तो ॥ अ न्या द्वे पु न रे त त्त व्र त दे व्या श्व च क्त तुः ॥ भ्रात
रौ तौ नि जं दे श इ छं तो च ध न दि कं ॥ अ था न्ये ह नि क स्मि श्चि ता वु पा ध्या य मू च तुः ॥ स्वा

२

मिन्युष्म प्रसादेन लब्धा विधा तथा वक्तुः ॥ अनुजानी दिगच्छामो निजं देशमिनः पुनः ॥ ४१ ॥
इत्यो कर्ण्ये समा लो क्य शुभं वासरमा हतः ॥ स्वयं प्रापयितुं तां तौ विप्रौ कन्यां च निर्वर्तते ॥ ४२ ॥
अथ देव्याः प्रसादेन पितृव्यस्य तथाः किल ॥ अन्वेषणे मतिर्जाता गतौ श्रीपति गोपति
॥ ४३ ॥ निर्गतौ क्रगतौ देशं वसतः कृत्यचित्तयत्नः ॥ लोको निहतिसानित्यं जाता अन्वेषणे मतिः
॥ ४४ ॥ दिदृक्षुस्तौ ततः सोपि निर्जगाम निर्जगता ॥ किंचित्स नगरं प्रापद्विजवा लौ गवेषय
त् ॥ ४५ ॥ तदेव नगरं प्राप्तौ विवेकारव्योद्विजो नरः ॥ स शिष्या कन्यया साधुं क्रुमान् मार्गैः श
नैः शनैः ॥ ४६ ॥ तत्र तेषां समनिसंगमो मुनिपुंगवाः ॥ विहा चकार नौ कष्टौ मध्यमेव य
थसि स्थितौ ॥ ४७ ॥ मूर्धाघ्रायतयोः पश्चात्सु दंले भेपरंतपः ॥ तत्रानुवन्मुदं वक्तुं प्रेम
यद्वा गिरां ॥ पदानतां गुणवतीं विवेकेन प्रणोदितां ॥ आशिवादेव कुं विधेस्तां लुपां

(3)

उपा-
३

समयोजयत् ॥ विवेकस्तुतदात्रसंविभाष्यपरस्परं ॥ विवेकउवाच ॥ स्तुतावेतौम
आविप्रपालितोपाठितौतव ॥ संप्रापयितुं प्राप्नोस्मिभवताग्राममुत्तमं ॥ इति सं
भाषमाणस्तेभृगुक्षेत्रं ययुर्मुहो ॥ सतिभिः सहसगम्यशृण्वद्विस्तद्विचेष्टितं ॥ तौ
पिष्यगृहे स्थित्वा हायनान्येषु सत्तव ॥ स्वपितृव्यगृहेकांश्चिदुषित्वा हिवसां रतदा
॥ १५ ॥ अपि लुवनं गेहं सर्वं श्रीपतिर्गोपतिः ॥ इत्यनुत्तदनुज्ञातो विवेकस्वापुरं
ययौ ॥ श्रीपतिर्गोपतेस्तत्र विवाहं न करानदा ॥ तौ वैकचे तस्योत्तं चक्रतु द्विजत
र्षणं ॥ श्रीपतिः श्रद्धया युक्तः कनीयान्व्ययशुक्तिः ॥ विचार्य भार्यया साकं विभ
क्तः श्रीपतेरभूत् ॥ स भोगान्विविधाभुजन्नमत्तो बहुसंपदा ॥ न देव्या राधनं चक्रे गो

३

(3A)

गोपतिः सुखलं पटः ॥ अथ स्वत्येन कालेन हंत ल्य शने धनं ॥ अकिंचनो गतश्चिंतां
भार्यया श्वासितस्तदा ॥ तव भ्रातृ गृहे विप्रा भुंजंते बहवः सदा ॥ गच्छावो नुदितं कां
ततत्र भोक्तु सुभावपि ॥ एवं भोजन वेत्ता यां आगत्या गत्यत गृहं ॥ भुंजन् भुंजंति जग
हंगतो तो बं दु वा सरं ॥ कदाचिदागतौ जाव क्रोपति भार्यया सह ॥ उपविष्टेषु विप्रेषु
भोक्तुं नो विददासनं ॥ अथान्न राशे रया भोजना यक्ष धातु सः ॥ उपविष्टः श्रीप
तेस्तु भार्या सह निवारितः ॥ अस्मा दु नि उ व तूर्ण स्व मु छिं क र ष्य सि ॥ तिष्ठ तिष्ठ क्षण
चैव पश्चात् भुंक्ष्वेति सा ब्रवीत् ॥ गोपतेः कात् या दृष्ट त तो वि मन सा वु भो ॥ अभुक्त्वा
वेद नि कां तो ज ग्म तु नि ज मं दि रं ॥ त त स्व जा यां प्रो वा च नि ज मार्ग वि चिं त य न् ॥ भ्रा त्रा म
या स मं चि तं सं वि भ क्तं म यि प्रि ये ॥ दु र्ब लो हं ध नो न्न तः श्रू य तां अ त्र का र णं ॥ पुरा वा

(५)
उ.क.
४

भ्यां गुरु गृहे त्रतमा चरितं शुभं ॥ उपांगलुलिता देव्या विद्यादिसकलं ततः ॥
॥ प्राप्तं मया तत्सकलं परित्यक्तं प्रसादतः ॥ ज्येष्ठो आचरिते नित्यं तस्माच्छीस्त
त्रवर्तते ॥ तस्माद्दहंतदा भोक्ष्ये पदादृश्यामितां शिवां ॥ उलुक्कानिर्गतं तस्माद्ग
हादहंत भोजनः ॥ तद्भार्याचितया विद्यासापित स्थावनश्चति ॥ भुक्तवत्सत्रा
ह्मणेषु श्रीपतिः पर्यपृच्छत् ॥ कंग तो ततिरितितश्चत्वा सोपि दुःखितः ॥
गोपतिस्तु सरिदुर्गवमानिबकुशो भ्रमन् ॥ पृच्छंश्च पथिका न्मार्गसदेव्याः
पद्मभ्यगात् ॥ पंचमेवासरे प्राक्षेक्षेति पासादिं तैवने ॥ अलब्धदर्शने देव्याः
दुःखितो निपपातह ॥ तं ह्युगतिमालोक्य भवानी भक्तवत्सला ॥ कृतापराधमपितम्
नुजग्राहवेतेदा ॥ गतमूर्च्छः समुत्थाय दिगंतान्प्रविलोकयन् ॥ ददाशीदूरतो गोपचारयंत

४

(4A)

गवां गणं ॥ लं ह सु किं चिदाश्वस्यो यथो त स्यांति कं शनैः ॥ अ पृ छ छ क्क वा न्या
तः कुत्रत्यः कुत आगतः ॥ कोयं देशः कभूपालः किपुरं नाम तद्दृ ॥ मिशम्यवचनं तस्य वक्तुं
गोपः प्रचक्रमे ॥ गोप उवाच ॥ उपांगनामनगुरं उपांगो नो मभूपतिः ॥ तत्र त्यो हस
मायातः पुनस्तत्र व्रताम्यहं ॥ उपांगलिता देव्या विधत्ते तत्र मंदिरं ॥ इत्याकर्ष्य वचस्तस्य वि
प्रः समुदितो भवत् ॥ सगोपसहितः सायं किंचिन्नविवेश ह ॥ दृदा दृदर्श भुवनं पुरमध्ये
तपोधनाः ॥ उपांगलिता देव्याः स्फाटिकगगनं हलिन् ॥ सौवर्णेन विचित्रेण कलशेनो
पशोभितं ॥ अथोदयाचलः शैले दधाना भानुमंडलं ॥ त्वरिते गोपमामं श्यप्रसादं स
यथो मुदा ॥ प्रणम्य दंडं दंडवभूभो बध्यां जलिपुटस्तदा ॥ उपांगलिता देवी मथस्ता
तुं प्रचक्रमे ॥ गोपतिरुवाच ॥ नमस्तुभ्यं गधात्री भक्तानां हितकारिणि ॥ जगद्धीतिविना

(5)

उ. ल. शिन्धे सर्वमंगलमूलये ॥ हिल्वानिशंभमहिषः प्रभृतीस्तरारोनिं शोदयो निजपदेषु व
थाभिषिक्तोः ॥ ओकेत्रथावन गृहीत महावतारे मात प्रसीदसततं कुरु मे नुरुपा ॥ त्वां मुक्त
ये निजजनाः कुटिली कलांगी गौरी निजे वपुषि कुंडलिनी भजंति ॥ भुक्त्यैव देवमनुजाः
कनकारविंदवधासनामदिरतं कमला स्तवति ॥ सापराधास्मि सततं प्राप्तत्वां जगदं
बिके ॥ इहानीमनुकंप्यो हं यं द्वां छसि कुरुते ॥ इति स्तुत्वाथ शर्वाणीं प्रणिपत्य पुनः
पुनः ॥ घृतसंध्याविधिस्तत्र संध्याया कृतभोजनः ॥ स्वप्ने मूर्ति मयीं देवी विप्रमेवं समा
दिशत ॥ गोपते कस्तुष्टास्मि गंछोपांगान हीपति ॥ यत्पूजन करंडस्य प्रार्थय स्वपिधा
नकं ॥ तत्पूजय निज गृहे परा मृद्धि मवा क्षसि ॥ स्वप्ने इत्याद्यसंदेशो प्रभाते गोप
ति स्तदा ॥ राजदर्शनवैलासां नृपद्वारं समभ्यगात् ॥ प्रविष्टो सौ नृपसभां प्र

५

(5A)

तिहारनिवेदितः॥ राज्ञासभावितस्तत्रनिषसादासनेशुभे॥ पृष्ठोगमनहेतुश्रवणमाचेनृपपुंग
वो॥ देव्यार्चनकरंडस्यपिधानंदेहिमेनृप॥ इत्यर्थितोसविप्रेणेजातादेशेनृपोददौ॥ पिधानकं
नमस्कृत्यतस्मैवाभ्यर्चनादिकं॥ आशीर्भिरभिर्नघाथतमामंभ्यचभूपतिं॥ उपांगललिता
देव्याः प्रासादंपुनरागमत्॥ प्रणिपत्याविकांविप्रोत्तरितोनिर्घयोपुरात्॥ समीपेस्वपुरं दृष्ट्वा
दृष्टो गृहमुपागमत्॥ सुहृद्भिः सहसंगम्य सर्वत्र कथयन्मुदा॥ पूजयित्वापिधानंतद्विधेदेपार
णंद्विजः॥ एवमारार्थमातस्तुससमृद्धोभवत्पुनः॥ सोपिसत्रंसप्तारेभेद्विजेभ्योबहुवासरं॥
एकातस्यभवत्कन्याललिता नामसुंदरी॥ कन्यापिधानमादायविहर्तुंयात्रिसर्वदा॥ प्रमत्तत्वा
त्प्रियत्वाच्चपितृभ्यामनिवारिता॥ कदाचिद्यौवनस्थासास्मातुंगंगाजलशुभे॥ श्रीदंतीदृष्टोतो
येनीयमानंकलेवरं॥ पिधानहस्तासामिचेन्याश्वाजलिभिः स्पृशत्॥ ससर्पदष्टतस्थौत्तोदे
व्याः प्रसादतः॥ सातिश्रांतीद्विजं दृष्ट्वा मनसा चिंतयत्यतिं॥ जुहावाभ्यबहाराजनकस्यचानिकेतनं॥

तं

(6)

उ० ल० भोर्गे च परिपृच्छे कुलं शीलं च तस्य सा ॥ सौपि सर्वं समाचरन्व्यो गुणराशीतिनाम च ॥ ललिता
मंत्रयन्मार्गे गुणराशीद्विदुत्तमं ॥ परिविष्टेषु चान्येषु पितृवेश्मनि मे द्विज ॥ गृहीत्वा मोशनो भू
६ भा ल्वोर्यार्थं मां च याचय ॥ मयानुमोदितः स्नातः समातुभ्यं प्रदास्यति ॥ तयोक्ता गुणराशिस्तु
तथा सर्वं चकार ह ॥ गोपतिर्भार्यया भ्राता समात्को क्यस्वबंधवेः ॥ परिक्षिताय विप्राय विद्यायां
कुलशिलयोः ॥ प्रतिजज्ञे ततः कन्यां ललितां गुणशालिने ॥ शुभेर्मुहूर्ते च तयोर्विवाहं कृतवा
न्मभुः ॥ वराय ब्राह्मणे श्वश्रुददो बहु धनं तदा ॥ विदधे च तयोर्गेहं नातिदूरं स्ववेश्मतः ॥ तत्रोषतुः
सानुरागौ मिथस्तौ दंपती चिरं ॥ पिधानो कंतयानो तं निजं ललितया गृहं ॥ शनैरथ धनं सर्वं गो
पतेरगमद्गृहात् ॥ गुणराशिर्धिनी जातो महादेव्याः प्रसादतः ॥ कडुंडस्य पिधानं तज्जामभ्या बहुबा
सरं ॥ याचितापि न वै प्रादा ललिता पूजिता गृहे ॥ अथ सा गोपतेर्भार्या तस्यैवानर्चना कृतं ॥ इत्थं विचिं

६

(6A)

यथापात्माजामातरमघातयत् ॥१०८॥ समिधार्थवनंयातः स्वयंतद्गृहमाययौ ॥ शोचंती किलतां
कन्यांसतु देव्या प्रसादतः ॥ उत्थाय विपिनो देस्य भुक्ता शोते सखि गृहे ॥ पादसंवाहनं तस्मिन् कुरु
तेललिता तदा ॥ तं दृष्ट्वा दुःखिता भूभो प्रणिपत्य पुनः ॥ लज्जिता कुरु घ्ननापृष्टानि जं पापानि
वेदयत् ॥ स्कंद उवाच ॥ गुणराशिस्तदा तस्यै प्रायश्चित्तं ददौ बहु ॥ आत्मानं बहु कालेन पूतं कुरु श्वका
रक ॥ श्रीपतेस्त्वत्पलां लक्ष्मीं समा लोका तपोधनाः ॥ गोपतिस्तु यथा पृच्छन्ना तस्ववर्ते से कथं ॥ कि
माचरसि कल्याणं येन श्रीरनपायिना ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा श्रीपतिर्विस्मितः पुनः ॥ अस्मा
भिस्तद्गतं देव्या यत्कृतं गुरुमंदिरे ॥ सोपि देव्या व्रतं कुरु चे पुन भ्रात्रोपदेशितं ॥ तेषां परमावृ
द्धिं पुत्रांश्च मुदितो भवतु ॥ उपांगललिता देव्या कुर्यादाराधनं ततः ॥ एवमेतत्पुरा कृतं महात्म्यं क
थितं मया ॥ कृतमन्यैश्च वदुभिः सोपि लब्धमनोरथाः ॥ स्कंदो वाच ॥ विधानमस्य वक्ष्ये हंतच्छृ
णुध्वं तपोधनाः ॥ शुक्रपक्षे तु पंचम्यामिषे मासि चरवतं ॥ गर्जितं सध्य योस्त्याज्यदिनवदिक्षु

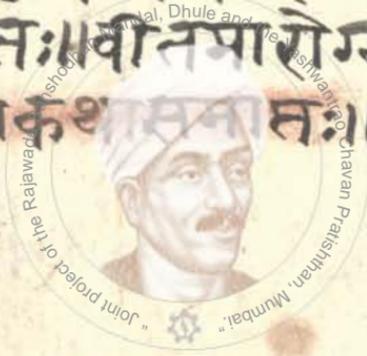
(७)

उ० ल०

ये तथा ॥ निवर्त्यावश्यं कर्मशुचिरागविवर्जितः ॥ चत्वारिंशत्तथाष्टौ च कल्पयित्वा निधानतः
॥ दंतकाष्ठान्युपादाय तडागं वानदीं ब्रजेत् ॥ आयुबलं यशो वर्चप्रज्ञाः पशुवसूनि च ॥ ब्रह्मप्रजा
चमेधां च त्वं नो देहि वनस्पते ॥ दंतधावनपूर्वाणि मज्जनानि समाचरेत् ॥ ततो यथाविधि स्ना
त्वा शुक्लवासा गृहं ब्रजेत् ॥ उपचारैः षोडशभिरेभिर्मन्त्रैः समाहिताः ॥ कुर्यात्पूजां प्रयत्नेन
दूर्वाभिश्च विशेषतः ॥ शुचौ देशे मंडपिकं कृत्वा सीवमनोहरं ॥ सोवर्णप्रतिमां शक्त्या क
ल्पयेन्मंत्रपूर्वकं ॥ द्विजाय वाणकं दद्याद्द्विशत्यावटकादिभिः ॥ ततः कथां समाकर्ण्य वाण
कां नस्य संख्यया ॥ स्वयं भोज्यत देवान् न वाग्यतः सह बांधवैः ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यान् नृत्यगी
तादिमंगलैः ॥ प्रभाते पूजयेद्देवीं ततः कुर्याद्द्विसर्जनं ॥ सवाहना शक्तियुता वरदा पूजिता
मया ॥ मातर्मा मनुगृह्याथ गम्यतां निजमंदिरं ॥ तामर्चां गुरवे दद्यादनां निचसभूरिशः ॥
व्रतमेवं च यः कुर्यात्पुत्रवान्धनवान्भवेत् ॥ विद्यावान् रोगनिर्मुक्तो सुखी गोमांश्वजायते ॥ अ

(7A)

वैधव्यंचलभतेस्त्राकंन्यावरमुत्तमं॥विभ्रयपुष्टिमायुष्यंयच्चान्यदपिवाछितं॥इत्येतद्
तमारव्यातंसेतिहासंमहर्षयः॥शृण्वन्नेपिनरोभक्त्यासुखप्राप्तोतिनिश्चितं॥निर्मुक्तः
ससुखीधीमानूत्रतराजप्रसादतः॥वीतमारोग्यमायुष्यंप्रोप्तोतिचप्रसादतः॥१३२॥
इतिश्रीस्कंदपुराणेउपांगललिताकथासमाप्तः॥श्रीगजाननप्रसन्न॥ ॥ ॥ ॥

उ.ल.

(8)

॥ इति युवांगल्लिलाकथा समाप्तः ॥ ६ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com